

ภาษาสมเด็จเจ้าพระยา

■ ดร. วรรณ พริยานันท์

ก

ในปัจจุบันตามระบบเปียบการบริหารราชการแผ่นดิน จะไม่มีบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งสูงสมเด็จเจ้าพระยาแล้ว แต่สมเด็จเจ้าพระยามิได้สูญหายไปจากสังคมไทย หรือเป็นเพียงข้อมูลที่บันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์เท่านั้น หากยังมีบทบาทและพลังขับเคลื่อนสังคมไทยให้เคลื่อนไหวอย่างมีนัยแห่งพลวัตการพัฒนา ด้วยว่าบุคคลผู้ได้รับการยกย่องหรือแต่งตั้งให้เป็นสมเด็จเจ้าพระยานั้น จะต้องเป็นคนดีโดยเนื้อแท้ แม้กาลเวลาภัยมีอาจลืมกินหรือลบเลือนคุณงามความดีนั้นได้ สมเด็จเจ้าพระยาท่านหนึ่งของไทย คือสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นปฐมครุแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แม้นท่านจะถึงแก่พิราลัยไปแล้ว แต่ยังมีบทบาทและพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการกิจกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในฐานะเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งของไทย

ด้วยความเป็นจริงที่ว่าสมเด็จเจ้าพระยานั้นยังคงดำรงอยู่เสมอ จึงเป็นที่มาของบทความเชิงวิชาการเรื่อง ภาษาสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้จักสมเด็จเจ้าพระยานในอิกมิติชนึง โดยมีเนื้อหา ๒ ประเด็น คือ สมเด็จเจ้าพระยานในสังคมไทย และถ้อยคำที่ใช้เฉพาะกับสมเด็จเจ้าพระยา

สมเด็จเจ้าพระยานในสังคมไทย

คำว่า “สมเด็จ” ใช้เป็นคำนำหน้านามของชื่อบุคคลผู้มีฐานันดรศักดิ์โดยกำเนิดหรือได้รับแต่งตั้ง อันแสดงถึงยศหรือบรรดาศักดิ์อย่างสูงของเจ้านาย

พระองค์ และขุนนาง เจ้านายที่มีพระนามเรียกขานขึ้นต้นว่า “สมเด็จ...” น่าจะมีจำนวนมากกว่าพระองค์กับขุนนาง และพระองค์ที่ขึ้นต้นนามว่า “สมเด็จ...” มีจำนวนมากกว่าขุนนาง อย่างไรก็ตาม ทั้งเจ้านายและพระองค์ที่มีพระนามและนามขึ้นต้นว่า “สมเด็จ...” อาจถือเป็นเรื่องปกติธรรมดា แต่ขุนนางที่มีนามขึ้นต้นว่า “สมเด็จ...” นั้น ขวนให้น่าสนใจศึกษาค้นคว้าว่า ขุนนางผู้นั้นทำความชอบสิงได้มา จึงมีคำว่า “สมเด็จ” เป็นคำนำหน้านาม และมีมาตั้งแต่สมัยใด มีนัยโดยยุ่นล้อยกคำ นัยที่ว่านั้นคงเป็นนัยทางการเมืองการปกครองยุคระบบศักดินาราชศักดิน่าจะเริ่มนีมาตั้งแต่ครั้งสมัยสุขทัย และร่วมเป็นตัวบทกฎหมายในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ แห่งกรุงศรีอยุธยา ครั้นถึงสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนາถ ได้ทรงวางระเบียบกฎหมายให้ระบบศักดินามั่นคงขึ้น ใน พ.ศ. ๑๗๘๙ มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับศักดินาราชเรียกว่า “พระราชบัญญัติสำเนา พ.ศ. ๑๗๘๙ กำหนดให้ห้ามคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร” ทรงพระราชนิษฐ์อนุญาตให้ระบบศักดินาราชเป็นกฎหมาย พลเรือนเป็นสมุหนายก ขุนเมืองเป็นพระนครบาล ขุนวังเป็นพระธรรมราชนิกัณ ขุนนาเป็นพระเกษตร และขุนคลังเป็นพระโกษาธิบดี ให้ถือศักดินามั่น

ในสมัยโบราณมีขุนนาง ๕ ชั้น เรียงลำดับจากศูนย์สุดไปยังศูนย์ต่ำสุด ดังนี้

สมเด็จเจ้าพระยา
เจ้าพระยา
พระ
หลวง
ขุ
หมื่น
พัน
ทนาย

ขุนนางทั้ง ๕ ชั้นนี้ เป็นขุนนางชั้นผู้ใหญ่ ๕ ชั้นเรียงลำดับจากชั้นยศ สูงสุดไปยังชั้นยศรองลงมา ได้แก่ สมเด็จเจ้าพระยา เจ้าพระยา พระ พระ และหลวงในยุคสมัยรัตนโกสินทร์มีสมเด็จเจ้าพระยาท่านสำคัญ ๕ ท่าน

ท่านแรก คือ สมเด็จเจ้าพระยามหาภัตtriyak (ทองด้วง) ต่อมาคือพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เป็นองค์ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี ท่านที่สองคือ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ดิศ บุนนาค) เป็นบุตรของเจ้าพระยาอธรรมราษฎร์ (บุนนาค) กับเจ้าคุณพระราชนรุน្តุนวล เป็นน้องสาวของสมเด็จพระอมรินทรรามราชนี พระอัครมเหสีในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ดิศ บุนนาค) มีน้องชายคือ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาพิไชยญาติ (ทัด บุนนาค) เป็นสมเด็จเจ้าพระยาท่านที่สาม ส่วนสมเด็จเจ้าพระยาท่านที่สี่ คือ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นบุตรชายคนโตของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ดิศ บุนนาค) กับท่านผู้หญิงจันทร์

สมเด็จเจ้าพระยามหาภัตtriyak (ทองด้วง)

ถ้อยคำที่ใช้เฉพาะกับสมเด็จเจ้าพระยา

“ สังคมไทยเป็นสังคมชนชั้น กล่าวคือในสังคมประกอบด้วยกลุ่มบุคคลหลายระดับ หลายสถานภาพ ได้แก่ พระมหากษัตริย์และพระราชนคร สมมະหรือนักบุญ ขุนนางหรือข้าราชการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งที่อยู่ติดตัวผู้คนหลายระดับข้างต้น คือ ภาษา ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร อันเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า คนหรือมนุษย์ บุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นขุนนางหรือข้าราชการ โดยมากแล้วจะเป็นผู้มีการศึกษามีเกียรติยศ จึงมีขั้นบันยิมในการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับ หรือตำแหน่งที่ผู้นั้นดำรงอยู่ สังคมขุนนางไทยในอดีต มีขุนนางตำแหน่งสูงสุดคือ สมเด็จเจ้าพระยา บุคคลผู้มีได้ตำแหน่งสมเด็จเจ้าพระยา ”

เมื่อสื่อสารกับสมเด็จเจ้าพระยา ไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่ก็ตาม จำเป็นต้องใช้ภาษาสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด คือ ภาษาสำหรับสมเด็จเจ้าพระยา คำที่ใช้สื่อสารกับสมเด็จเจ้าพระยาจำแนกได้ ๔ หมวด คือ หมวดนาม หมวดสรรพนาม หมวดกริยา และหมวดขั้นต้นและลงท้าย แต่ละหมวด มีรายละเอียดและรายการคำกำกับถ้อยคำ ดังนี้

๑. หมวดนาม

ภาษาสำหรับสมเด็จเจ้าพระยา	ภาษาทั่วไป
พระประศาสน์	คำสั่ง (หนังสือราชการชนิดหนึ่ง)
สาร	จดหมาย
ลงนาม	ลายมือชื่อ
โยวาท	คำสอน

๒. หมวดสรรพนาม

บุรุษที่ ๑	บุรุษที่ ๒	บุรุษที่ ๓
เพศชาย	เพศหญิง	ใต้เท้ากรุณาเจ้า
geleakram	ข้าพเจ้า ดิฉัน	ใต้เท้า

๓. หมวดกริยา

ภาษาสำหรับสมเด็จเจ้าพระยา	ภาษาทั่วไป
ถึงแก่พิราลัย พิราลัย	ตาย
ชาตะ เกิด	เกิด
ขอประทานอนุญาต	ขออนุญาต
ขอประทานโอกาส	ขอโอกาส
รู้สึกขอบพระคุณ	ขอบใจ
กราบลา	ลา
ขอสวัสดี	ไหว้
ปฏิสันถาร	ทักทาย
เรียบเรียง	แต่งหนังสือ
ต้องประสงค์	อยากได้
คำริ	คิด
จะลืมถึง	คิดถึง
มีคำสั่งให้หา	เรียก

ภาษาสำหรับสมเด็จเจ้าพระยา	ภาษาทั่วไป
รับสั่งงาน	คำダメ
บำเพ็ญกุศล	ทำบุญ
บำเพ็ญกุศลในงานวันเกิด	ทำบุญวันเกิด
ประทาน	ให้

๔. หมวดขึ้นต้นและลงท้าย

คำและถ้อยคำหมวดนี้ใช้สื่อสารกับสมเด็จเจ้าพระยา ๒ ลักษณะ คือ สื่อสารอย่างเป็นทางการ และสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ

การสื่อสารอย่างเป็นทางการ อาจเขียนสื่อสารหรือพูดสื่อสารก็ได้ ทั้งนี้ใช้ถ้อยคำขึ้นต้นว่า “กราบเรียนสมเด็จเจ้าพระยา...”

การกล่าวถึงสิ่งน่าเกลียด ไม่สุภาพด้วยถ้อยคำหยาบ หรือกล่าวถึงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตั้งแต่สะเอวลงไป ให้ขึ้นต้นว่า “ไม่ควรจะกราบเรียน”

เมื่อจบกระแสความ ใช้ถ้อยคำลงท้ายว่า “ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง”

กรณีสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ มักสื่อสารด้วยการพูด ถ้อยคำในประโยคที่พูดสื่อสารนั้นจะต้องมีคำลงท้ายด้วยเสมอ มีรายละเอียดดังนี้

ภาษาสำหรับสมเด็จเจ้าพระยา	ภาษาทั่วไป
เศษาย	เศษญิง
ขอรับกระพรุน	เจ้าข้า เจ้าชา เจ้าค่า
	ครรภ
	ค่า

คำและถ้อยคำซึ่งนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในข้างต้นนั้น ให้ใช้ภาษาสุภาพ และภาษาราชการ ตัวอย่างเช่น

ภาษาสุภาพ	ภาษาทั่วไป
กล่าวเปลือกบาง	กล่าวไข่
ขنمทรัย	ขنمขึ้น
ขนมบัวสาว	ขนมเทียน
ช้างหนึ่งเหือก	ช้างหนึ่งตัว
ตันปาริชาต	ตันทองหลาง
สีคู่	แปดตัว
แตงโม	ผลอุลิด
บรรจุกรุงสุนปีน	ใส่กรุงสุนปีน
สามเสือ	ไส่เสือ
ล้านกุญแจ	ไส่กุญแจ

ภาษาราชการ	ภาษาทั่วไป
ไปพบ	ไปหา
อนุเคราะห์	ช่วย
งาม ดี	สวย
มีขอบ	ช้ำ เเล
เข่นเดียว	เหมือน
โปรดล่ง	ขอให้ล่ง
โปรดไป	ให้ไป
สิ่งใด อันใด	อะไร
เมื่อใด	เมื่อไร
บัดนี้ ขณะนี้	เดี๋ยวนี้

บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทั้งครูอาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลอื่น คงจะยืนยันได้ว่า สมเด็จเจ้าพระยา บรมมหาราชสุริวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ท่านยังคงอยู่คู่กับสถาบันแห่งนี้เสมอ และจะคงอยู่ตลอดไปตราบจนนามบัญญัติของสถาบันจะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น ซึ่งก็มิอาจเป็นไปได้อย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ภาษาที่ใช้สื่อสารกับสมเด็จเจ้าพระยา ยังคงมีความสำคัญ ลูกศิษย์ของท่านสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาราชสุริวงศ์ (ช่วง บุนนาค) คงจะใช้ภาษาสื่อสารกับท่านให้ถูกต้องเหมาะสมตลอดไป

บรรณานุกรม

เปรมจิต ชนวงศ์. (๒๕๓๘). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๔. นครศรีธรรมราช:
โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖).
วนันท์ อักษรพงศ์. (๒๕๒๙). การใช้รากคำพห์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ:
โครงการเผยแพร่องค์ความรู้ ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วรรณรัตน์ ศรียะภัย. (๒๕๖๐). การเขียนเพื่อพัฒนาองค์การ: หนังสือราชการ
รายงานการประชุมภาษาไทยและอังกฤษ จดหมายโต้ตอบทางธุรกิจ
อีเมล โครงการและคำกล่าวในพิธี. พิมพ์ครั้งที่ ๔. นนทบุรี: สัมปชัญญะ.
เอื้อ บุษปะเกศ ทรงสกุล และพุ่มแก้ว แฟรงเอม. (ม.ป.ป.). วิธีกรับบังคมทูลพระมหากษัตริย์. นนบุรี : ภูมิพิทยา.

